

Josep Bros celebra les noces d'argent amb el Liceu

Josep Bros celebra aquest diumenge, 26 de novembre, les noces d'argent del seu debut al Gran Teatre del Liceu amb un recital acompanyat del pianista italià Marco Evangelisti. El tenor, que va debutar-hi un 9 de novembre de 1992 tot substituint a darrera hora el tenor protagonista d'*Anna Bolena* de Donizetti, és un dels intèrprets més estimats del coliseu de La Rambla dels darrers anys.

D'ençà que va debutar al Gran Teatre del Liceu fa vint-i-cinc anys, el tenor català ha viscut moltes nits de glòria al teatre de la seva ciutat: *La flauta màgica*, *L'elisir d'amore*, *Roberto Devereux*, *I puritani*, *La favorite*, *La bohème*, *Werther*... La primera, naturalment, va ser el dia del seu sobtat salt a l'escenari la nit del 9 de novembre de 1992, tot interpretant el Lord Percy de l'*Anna Bolena* de Donizetti en substituir un indisposat Fernando de la Mora. Una altra debutant, en aquesta ocasió en el rol de la Bolena, l'apadrinava en aquell moment crucial: Edita Gruberova, que va tractar el jove tenor de només vint-i-set anys amb el respecte d'un professional, com ell mateix recorda. Des d'aquell dia l'admiració mútua derivà en sincera amistat.

Josep Bros, al costat d'Edita Gruberova a *Anna Bolena* de Donizetti, el dia del seu debut al Gran Teatre del Liceu. © Antoni Bofill

El tenor català es caracteritza per la seva capacitat de preparació i la seva professionalitat. I li agrada anar preparat per als imprevistos, no deixar res a l'atzar. Això, junt amb la màxima que un dia li van dir –“*No deixis mai d'estudiar*”–, li ha permès viure cites importants de la seva carrera; sobretot en moments

excepcionals en la seva relació amb el Gran Teatre del Liceu, on “*juga a casa*”. Un exemple, el 2016, quan el tenor va salvar l'estrena del *Simon Boccanegra* de Verdi havent estat avisat només deu hores abans i sense haver cantat mai el paper en escena. El seu secret? Josep Bros confessa que un dels seus passatemps és estudiar òperes per plaer. Així doncs, se sap de memòria unes quantes òperes que no ha cantat mai en directe, com *Madama Butterfly*, *Tosca*, *Turandot* i *Andrea Chénier*, per la qual té especial predilecció. Teatres, prenguin-ne bona nota!

Tot i això, sempre ha tingut clars els seus límits, perquè reconeix haver hagut de treballar molt la seva veu. Això, però, no ha estat obstacle per haver arriscat molt durant la seva carrera, tot escollint el repertori que considera el més difícil per al tenor, el del *bel canto*. Després de nits memorables amb Gruberova interpretant títols com *Anna Bolena*, *La sonnambula*, *I puritani*, *Roberto Devereux*, *Lucia di Lammermoor*, *Linda di Chamounix*, *La straniera*, *Lucrezia Borgia* o *La traviata*, ja fa un temps que deixa espai per a nous repertoris. En el futur s'entreveuen *I lombardi*, *Un ballo in maschera* i *Les contes d'Hoffmann*.

Josep Bros és generós, honest i sincer. Ho és tant en el vessant personal com en el musical. El seu cant es sustenta en la paraula, en la dicció; una evident característica del seu cant és que sempre posa l'accent de l'expressió en la comprensió del que es diu, del que es canta. Amb la serenitat que el caracteritza, Josep Bros ens ofereix una màxima a la seva vida, que explica també el seu recorregut professional: “*Per a mi, la felicitat és un camí, no una meta*”. I a ell li queda encara molta carrera pel davant.

El proper 26 de novembre, al recital de celebració de les seves noces d'argent, el tenor farà un passeig per la música que l'ha acompanyat sempre, des de cançons de Tosti o Toldrà a àries de Donizetti, Verdi i Massenet. I també sarsuela, de la qual el tenor és un gran defensor. ¿Hi haurà sorpreses? De ben segur, per a tothom.